

Č. 1242.

Pronájem pastvin (Slovensko): Rozhodnutí vydané po rozumu nařízení ministra pro správu Slovenska o používání a úpravě pastvin ze dne 11. dubna 1919 č. 68/1919—2944 nelze bráti v odpor námitkami čerpanými ze zákona přidělového (ze dne 30. ledna 1920 č. 81 sb. z. a n.).

(Nález ze dne 21. března 1922 č. 3794.)

Věc: Rosalie V. v S. proti župnímu úřadu v Kčšicích stran pronájmu pastvin.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Okresní výbor pro pasienky v Ž. usnesením ze dne 17. března 1921 č. — uznal, že obci Ď. pro společné užívání všech chovatelů dobytka v této obci od statku st-lčina dává do pronájmu od pastviny č. kat. — díl v levo od obce, který má být znalcem vyměřený. Nájemné stanoveno bylo na 15 K za jedno kat. jitro a rok.

Nař. rozhodnutím bylo toto usnesení co do velikosti plochy nuceným způsobem do pronájmu dané ponecháno v platnosti a odvolání st-lky odmítnuto. Ve výroku o výši nájemného bylo však změněno a uznáno, že nájemci pasienky jsou povinni vlastníku, pokud se týče nájemcům statku zaplatiti za každé kat. jitro 28 K nájemného do rukou okresního slůžnovského úřadu do 14 dnů od doručení rozhodnutí.

Stížnost do tohoto rozhodnutí podanou neshledal nss důvodnou. Jak ze spisů správních i z obsahu nař. rozhodnutí vydaného úřadem županským o odvolání z usnesení okresního výboru pro pasienky vychází, zakládá se ono rozhodnutí na nař. min. s plnou mocí pro správu Slovenska o používání a úpravě pastvin ze dne 11. dubna 1919 č. 68/1919—2944, které bylo pro rok 1921 v platnosti ponecháno nařízením vl. rep. čsl. ze dne 27. května 1921 č. 226 sb. z. a n.

Stížnost však brojí proti tomuto rozhodnutí důvody, jež běře z předpisů § 63 zák. ze dne 30. ledna 1920 č. 81 sb. z. a n. a dovozuje, že nař. rozhodnutí porušuje zákonné předpisy o záboru velkostatků a přidělu pozemků od nich. Spatřuje porušení zákona zejména v tom, že řízení nebylo provedeno podle předpisů § 63 cit. zák. a že nebylo dbáno odst. 2 téhož §, který chrání výrobu na hospodářství a zájmy zaměstnanců i zásobování lidu.

Protože však — jak svrchu uvedeno — naříkané rozhodnutí se opírá o speciální pro Slovensko platný předpis o používání a úpravě pastvin, jdou důvody stížnosti úplně mimo. Na tom nic nemění, že čl. III. nař. vl. ze dne 27. května 1921 č. 226 sb. z. a n. vyslovil, že provádění nařízení o pastvinách nesmí býti na újmu provádění zákona ze dne 30. ledna 1920 č. 81 sb. z. a n. (zákona přidělového) a zákona ze dne 8. dubna 1920 č. 329 sb. z. a n. (zákona náhradového).

Tím jest pouze ustanoveno, že oba právě uvedené zákony mohou býti prováděny bez ohledu na úpravu poměrů pasienkových na Slovensku, které musí tendencím zákona přidělového a náhradového ustoupiti.

Důvodů, které by vyvěraly z nařízení min. s plnou mocí pro správu Slovenska ze dne 11. dubna 1919 č. 68/19—2944 a) prez., stížnost neuplat-

ňuje, postrádá po této stránce jakéhokoli stížného bodu a tím se naříkané rozhodnutí po rozumu § 18 zák. ze dne 22. října 1875 č. 36 ř. z. ex 1876 vymyká z pravomoci tohoto soudu, který přezkoumává nař. rozhodnutí jen v mezích přesně označených bodů stížných.

Bylo proto stížnost jako bezdůvodnou zamítnouti.

Č. 1243.

Pozemková reforma: I. * Nařízení vlády ze dne 17. září 1920 č. 536 sb. z. a n., (týkající se hektarového příspěvku), zejména i II. článek jeho, je kryto zmocněním daným v § 73 zák. náhr. a je tedy platné. — II. * Dny poštovní dopravy neodpočítávají se od lhůty stanovené čl. II. nař. ze dne 17. září 1920 č. 536 sb. z. a n.

(Nález ze dne 21. března 1922 č. 3795.)

Věc: D. H. v T. proti státnímu pozemkovému úřadu v Praze o hektarový příspěvek.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Dne 17. března 1921 došlo k žal. úřadu podání st-řčino, ve kterém ve věci všeobecným pensijním ústavem v Praze předepsaného příspěvku k fondu pro zaopatřování zaměstnanců velkostatků dle § 73 zák. ze dne 8. dubna 1920 č. 329 sb. z. a n. žádala jednak, aby příspěvek ten byl předepsán pachtýři, jednak, aby byl snížen ve smyslu čl. II. nař. vlády ze dne 17. září 1920 č. 536 sb. z. a n., poněvadž zaměstnanci na velkostatku mají proti r. 1917 plat o 150 proc. zvýšený, jak v příloze k podání tomu potvrdili obecní rychtář a notář.

Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad tento rekurs resp. žádost, poněvadž došel k žal. úřadu po lhůtě k podání žádosti v nařízení ze dne 17. září 1920 č. 536 sb. z. a n. stanovené a poněvadž nebyly přiloženy předepsané doklady.

O stížnosti podané proti tomuto rozhodnutí, jež však nařiká je pouze potud, pokud nebylo vyhověno žádosti st-řčině o slevu resp. odpis příspěvku dle čl. II. cit. nař., uvažoval nss takto:

Stížnost vytýká, že — — ustanovení čl. II. nař. vlády ze dne 17. září 1920 č. 536 sb. z. a n. jsou neplatná, protože vybočují z mezí zmocnění, daného vládě §em 73 zákona ze dne 8. dubna 1920 č. 329 sb. z. a n.

Nss však tento názor nesdílí. Dle § 73, 4 odst. jsou povinni přispívat všichni vlastníci zabraného avšak posud nepřevzatého majetku pozemkového k fondu, který odst. 2 téhož § byl zřízen, ročním příspěvkem tři korun z každého hektaru půdy. V posledním odstavci stanoveno, že nařízením vlády může tento příspěvek býti zvýšen neb snížen až o 2 K z každého hektaru.

Opírajíc se o toto zmocnění zvýšila vláda nařízením ze dne 17. září 1920 č. 536 sb. z. a n. příspěvek ten počínaje 1. lednem 1921 o 2 K z hektaru, tedy na 5 K, ustanovila však současně ve čl. II., že dle rozhodnutí stpů všeobecný pensijní ústav v Praze odepíše, po případě vrátí $\frac{3}{5}$ po případě $\frac{2}{3}$ nebo $\frac{4}{5}$ příspěvku toho, bude-li v určité lhůtě podán průkaz o skutečnostech v článku tom blíže uvedených. Zvýšení příspěvku na 5 K citovaným nařízením stanovené je tedy kryto úplně ustanovením